

РЕШЕНИЕ

№ 837

гр. Русе, 07.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РУСЕ, IV НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Венцислав Д. Василев

при участието на секретаря Светлана Н. Енчева
като разгледа докладваното от Венцислав Д. Василев Административно наказателно дело № 20234520202014 по описа за 2023 година

Производството е по чл.59 и сл. от ЗАНН.

Постъпила е жалба от П. Т. Т. против Наказателно постановление № 23-1085-000397/15.02.2023г. на Началник група при Сектор „Пътна полиция“ при ОД на МВР-гр.Русе. Същият моли съда да отмени наказателното постановление, с което му е наложено наказание “глоба” в размер на 200 лв. за нарушение по чл.177 ал.6 пр.2 от ЗДвП.

Ответникът по жалбата, редовно призован, не изпраща представител.

Русенската Районна прокуратура редовно призована, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Жалбоподателят, редовно призован не се явява в съдебно заседание и не се представлява.

Съдът, след преценка на събраните доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят е правоспособен водач на МПС.

На 29.12.2022г. жалбоподателят придобил л.а.“Фиат панда”с ДК № Р 43 64 ВВ с писмен договор с нотариална заверка на подписите. Същият се явил в сектор „Пътна полиция“ -гр.Русе, за да го регистрира на 31.02.2023г. За това, че се е явил след месечния срок по чл.144 ал.2 от ЗДвП, му бил съставен фиш, който той оспорил изцяло, като отказал и да го подпише. При това положение св.К. Д., служител при този сектор му съставил АУАН за извършеното нарушение, а въз основа на него АНО издал обжалваното наказателно постановление, с което за извършено нарушение по чл.177 ал.6 пр.2 от ЗДвП му било

наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лв.

Тази фактическа обстановка съдът намира за установена от събраните в хода на делото доказателства.

Жалбата е допустима, защото е подадена в срока по чл.59 ал.2 от ЗАНН и от лице, което има право на това.

Разгледана по същество е неоснователна. В хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и правилно е приложен материалният закон. От събраните по делото доказателства се установява, че жалбоподателят в качеството си на приобретател е придобил л.а. „Фиат панда“ на 29.12.2023г. от когато е и започнал да тече месечният срок по чл.145 от ЗДвП, в който той е задължен да се яви в компетентната служба на МВР и да го регистрира на свое име. Макар и с малко закъснение, на втория ден след изтичане на срока, той е сторил това, на 31.01.2023г. Нарушението е извършено с бездействие при правно задължение за действие. В този смисъл съдът намира нарушението за безспорно доказано, което се установява от писмен договор с нотариална заверка на подписите за покупко-продажба на автомобила, а също и от извлечения от информационната система на Сектор „Пътна полиция“, приложени по делото на л.21 и л.22 от делото. В тази връзка следва да се посочи, че жалбоподателят не оспорва фактическата обстановка и възраженията му за отмяна на наказателното постановление произтичат от здравни и Ковид-причини, а също и концентрация на празнични и почивни дни в едномесечния срок по чл.145 ал.2 от ЗДвП. Приложеният по делото лист за преглед на пациент в КДБ/СО няма никакво отношение към въпроса за спазване на нормативно определения срок за регистрация на придобития автомобил, защото прегледът е извършен на втория ден след явяването му в компетентната служба на МВР с цел регистрация на автомобила – 02.02.2023г.

Съдът намира, че действително се касае за класически маловажен случай на административно нарушение, защото жалбоподателят се е явил сам и по собствена инициатива и то на втория ден след изтичане на срока и при липсата на разпоредба, идентична с тази по чл.189з от ЗДвП наказателното постановление безусловно би следвало да се отмени. Пречка, обаче се явява посочената разпоредба, съобразно която за нарушения по ЗДвП не се прилага чл.28 от ЗАНН с последица отмяна на наказателното постановление само на това основание, при което положение съдът е лишен от подобна възможност въпреки наличието на критериите, посочени в § 1 т.4 от ДР на ЗАНН. В тази връзка следва да се посочи, че доколко подобна правна уредба е оправдана и удачна е единствено въпрос на законодателна преценка.

При това положение съдът намира, че обжалваното наказателно постановление следва да бъде потвърдено, като обосновано и законосъобразно.

Мотивиран така и на основание чл.63 ал.2 т.5 вр.ал.9 вр.чл.63д ал.4 от ЗАНН, съдът :

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 23-1085-000397/15.02.2023г. на Началника на група при Сектор „Пътна полиция“ при ОД на МВР – Русе, с което на П. Т. Т., с ЕГН ***** му е наложено административно наказание “глоба” в размер на 200 (двеста) лв. за нарушение по чл.177 ал.6 пр.2 от ЗДвП.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му пред Административен съд-Русе.

Съдия при Районен съд – Русе: _____